

2026. augusztus 31. – Hétfő

Abban az időben Jézus elment Názáretbe, ahol (egykor) nevelkedett. Szokása szerint bement szombatban a zsinagógába, és olvasásra jelentkezett. Izajás próféta könyvét adták oda neki. Szétbontotta a tekercset, és éppen arra a helyre talált, ahol ez volt írva: „Az Úr Lelke van rajtam. Fölkent engem és elküldött, hogy örömhírt vigyek a szegényeknek, s hirdessem a foglyoknak a szabadulást, a vakoknak a látást, hogy szabaddá tegyem az elnyomottakat, és hirdessem: elérkezett az Úr esztendeje.” Összetekerte az írást, átadta a szolgának, és leült. A zsinagógában minden szem részegeződött. Ő pedig elkezdte beszédét: „Ma beteljesedett az írás, amelyet az imént hallottatok.” Mindenki helyeselt neki, és csodálkozott a fönséges szavakon, amelyek ajkáról fakadtak. „De hát nem József fia ez?” – kérdezték. Ekkor így szólt hozzájuk: „Biztosan ezt a mondást szegezitek majd nekem: „Orvos, gyógyítsd önmagadat! A nagy tetteket, amelyeket – mint hallottuk – Kafarnaumban végbevittél, tedd meg a hazádban is!” Majd így folytatta: „Bizony, mondom nektek, hogy egy próféta sem kedves a maga hazájában. Igazán mondom nektek, sok özvegy élt Izraelben Illés idejében, amikor az ég három évre és hat hónapra bezárult, úgyhogy nagy éhínség támadt az egész földön. De közülük egyikhez sem kapott Illés küldetést, csak a szidoni Céreftában élő özvegyasszonyhoz. Ugyanígy Elizeus próféta korában is sok leprás élt Izraelben, s egyikük sem tisztult meg, csak a szíriai Námán.” Ezt hallva, a zsinagógában mind haragra gerjedtek. Felugrottak, kiűzték őt a városon kívülre, és fölvezették arra a hegyre, amelyen városuk épült, a szakadék szélére, hogy letaszítsák. De ő áthaladt közöttük, és eltávozott.

Lk 4,16-30

Elmélkedés:

Jézus Názáretben, a saját városában lép a nyilvánosság elé. Az emberek először csodálják szavait, aztán egyre növekvő ellenállás támad bennük. A kezdeti elismerést hamar felváltja a harag, amikor Jézus emlékezteti őket: Isten gyakran nem a választott népen belül, hanem azon kívül cselekedett. Ezt igazolja a szír Námán vagy a szidoni özvegy példája. Ez a názáreti zsidók számára sértő volt, mert kizárólagos kiváltságnak tartották az isteni kegyelmet. Jézus szavai a szívük mélyéig hatolnak, de nem engedik, hogy megtérítse őket. Inkább kitalálják.

Ez a jelenet pontosan megmutatja, milyen könnyű a vallásos külsőség mögött kemény szívűnek maradni. Amikor Jézus nem illeszkedik elvárásainkhoz, amikor nem azt mondja, amit hallani akarunk, hajlamosak vagyunk visszautasítani vagy elhallgattatni őt. A názáretiek nem

tudták elfogadni, hogy az isteni küldetés egy közöttük felnőtt személyben, egy átlagos emberben jelenik meg. Isten azonban gyakran így lép közénk: nem rendkívüli eseményekben, hanem a mindennapi valóságon keresztül.

Elfogadjuk-e Jézust úgy, ahogy hozzánk jön? A próféta sokszor nem távolból, hanem nagyon is közelről szól, és épp ezért nehéz meghallanunk. A názáretiek példája figyelmeztet: ne zárjuk be szívünket, amikor az Úr hozzánk szól!

© Horváth István Sándor

Imádság:

Uram, Jézus Krisztus! Add, hogy ne csak hallgassam, hanem megszívleljem szavadat! Ne engedd, hogy megszokásból, közönyből vagy elvárásaim rabjaként elutasítsam, amit mondasz! Adj nyitott szívet, hogy ne csak azt fogadjam el, ami tetszik, hanem azt is, ami figyelmeztet, átformál és új irányba indít! Taníts meg felismerni téged a mindennapi emberekben, a csendes jelekben, a váratlan helyzetekben és főként az Igében, amely élő és hatékony! Ne engedd, hogy elforduljak tőled, csak mert másként érkezel, mint ahogy vártam!